

Parabola semănătorului

„Sunt oameni care se închid față de lumina credinței. Idealurile de pace, de concordie, de fraternitate sunt primite și proclamate, dar adesea sunt dezmințite de fapte. Unii, apoi, se obolesc inutil să întemnițeze glasul lui Dumnezeu, împiedicându-i difuziunea cu forța brută sau cu o armă mai puțin zgomotoasă, dar poate mai crudă, pentru că face insensibil spiritul: indiferența” ‘Este Isus care trece’, 150

19.04.2012

Pe când îl însoțea o mulțime mare și veneau la el din fiecare cetate, le-a vorbit printr-o parabolă:

"Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. În timp ce semăna, o parte a căzut de-a lungul drumului, dar a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o. (Lc 8, 4-5)

„Sunt oameni care se închid față de lumina credinței. Idealurile de pace, de concordie, de fraternitate sunt primite și proclamate, dar adesea sunt dezmințite de fapte. Unii, apoi, se obolesc inutil să întemnițeze glasul lui Dumnezeu, împiedicându-i difuziunea cu forța brută sau cu o armă mai puțin zgomotoasă, dar poate mai crudă, pentru că face insensibil spiritul: indiferența”

Este Isus care trece, 150

O altă parte cade pe piatră și abia încolțită se usucă din lipsă de umiditate (...).

Cei de pe piatră sunt aceia care, când ascultă, primesc cu bucurie cuvântul, dar nu au rădăcină; cred pentru un anumit timp, dar în ceasul ispitirii se leapădă (Lc 8, 6 și 13).

„Atâția își spun creștini – pentru că sunt botezați și primesc sacramentele – dar se dezvăluie necinstiți, falși, ipocriți, mândri... Și cad cu capul în jos. Par ca niște stele care strălucesc un moment pe cer, dar cad fără remediu. Dacă acceptăm responsabilitatea de a fi fiii săi, vom vedea că Dumnezeu ne vrea mai mult oameni. Capul trebuie să ajungă la cer, dar picioarele trebuie să se sprijine solid pe pământ. Prețul de a trăi creștini nu este renunțarea de a fi oameni sau renunțarea la efortul de a dobândi acele virtuți pe care unii le posedă chiar fără a-l cunoaște

pe Cristos. Prețul oricărui creștin este Sângele răscumpărător al lui Isus Domnul nostru care ne vrea – repet – foarte umani și foarte divini, constanți în datoria zilnică de a-l imita pe El, *perfectus Deus, perfectus homo*”.

Prietenii lui Dumnezeu, 75

O altă sămânță cade în mijlocul spinilor, și spinii, crescute împreună cu ea, o sufocă (...) Sămânța căzută în mijlocul spinilor sunt aceia care, după ce au ascultat, umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții și nu ajung la coacere. (Lc 8, 7 și 14).

Să nu te simți rușinat când descoperi că ai în inimă *fomes peccati*, această înclinare spre rău care te va însoți atâta timp cât vei trăi, întrucât nimeni nu este scutit de povara aceasta.

Nici o rușine! Domnul, care este atotputernic și milostiv ne-a dat toate

mijloacele necesare spre a domina această înclinare: sacramentele, viața de evlavie, truda ta, dacă o sfințești.

—Recurge cu perseverență la aceste mijloace, fiind gata să începi și să reîncepi fără a te descuraja.

Forja, 119

O altă cade pe pământ bun, a crescut și a rodit de o sută de ori mai mult (...). Sunt aceia care, după ce au ascultat cuvântul cu o inimă bună și curată, îl păzesc și aduc roade prin statornicia lor (Lc 8, 8 și 15).

„Privind în jurul nostru această lume pe care o iubim, pentru că este opera divină, constatăm că parabola devine realitate: cuvântul lui Isus este rodnic și trezește în multe suflete dorința de dăruire și de fidelitate. Viața și operele aceluia care s-au pus în slujirea lui Dumnezeu au schimbat chipul istoriei, așa încât mulți din aceia care nu-l cunosc pe Domnul

sunt împinși – poate fără să o știe –
de idealuri generate de creștinism”

Este Isus care trece, 150

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
parabola-semanatorului/](https://opusdei.org/ro-ro/article/parabola-semanatorului/) (17.03.2026)